TOVERI

Lännen suomalaisen työväen lännenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuuksutta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months .$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Kuinka osastonne kirjallisuusasiamiehet toimivat?

..Pari viikkoa sitten päätti lehtemme johtokunta, että Toverin tilausten mukana annetaan koimen kuukauden ajalla joku määrä kirjallisuutta lahjaksi, jotta osastot olisivat tilaisuudessa oikein erikoisvoimin tehdä agitatsionityötä.

Olemme sittemmin useat kerrat puhuneet tästä tehtävästä, mutta mielestämme eivät tulokset ole vieläkään toiveita tyydyttävät. Vain muutamissa osastoissa on huomattavammasti alettu toimia sen jälkeen.

Tuntuu siltä, kuin jossakin todellakin olisi olemassa velttoutta ja leväperäisyyttä. Tuntuu siltä, kuin ei kaikkialla oltaisi vieläkän selvillä siitä, että Toverin tilaajamäärän kohottaminen siihen määrään, että lehti kannattaisi itsensä ilmotuksitta, ei ole mahdollinen ilman kaikkien osastojen yhteistoimintaa... Jotkut osastot ovat huomautelleet eräänlaisista ilmotuksista, joita joskus on päässyt lehteen, mutta niidenkään moitteiden mukana ei ole tullut tukkua tilauksia, joihin perustuen voitaisi väittää, että ilmotuksia ei ole otettava lehteen ollenkaan.

Tästä jutusta on kyllä puhuttu vuosien varrella tavallista enemmän, mutta ei nähtävästi läheskään riittävästi, koska siitä ei ole ollut sanottavaa apua. Vai onko laita siten, että siitä ei kannata puhua mitään?

Vastauksen voivat antaa vain osastot, ja toivottavasti ne sen antavatkin.

Se vanha rulla jälleen esillä

Olemme useat kerrat ajatelleet, että niihin syytöksiin, joita suomalaiset i. w. w.-läiset tekevät sosialistipuoluetta, suomalaista järjestöä ja suomalaisia sosialistilehtiä vastaan, ei ollenkaan kannata vastata, koska he eivät niihin itsekään usko, tietäen suoranaisesti ja tarkotuksellisesti valehtelevansa. Ja tästä ajatuksesta ei olisi nytkään erikoisempaa syytä poiketa, mutta teemme sen sentään.

Toisessa paikassa tätä lehteä on muuan väittelyselostus Muilan'ista, Ida., jossa toveri Hautamäki näkyy väitelleen sikäläisten "radikaalien" kanssa. Siinä on muuan kohta, jossa erikoisella raivolla näyttää hyökätyn Toverin kimppuun, kuten "radikaaliemme" ohjelmaan kuuluu. Luonnollisesti se on tehty sillä nimenomaisella tarkotuksella, että Hautamäen, joka ei ole ollut tilaisuudessa seurata Toveria, on mahdoton yksityiskohtaisesti tietää, mitä siinä on kustakin asiasta sanottu.

Väittelijänä esiintynyt joku Väisänen on suvainnut sanoa Toverin vastustaneen lännen puutavaratyöläisten lakkoa. Milloin ja missä sellaista on tapahtunut, luonnollisesti on jätetty sanomatta, sillä silloin olisi jo pitänyt esittää lehdessä olleita kirjotuksia siitä todistukseksi. Jokainen joka on lukenut Toveria lännen lakkojen aikana, tietää varsin hyvin, että Toveri ei ole millään tavalla vastustanut lakkoa, ei edes ollut kylmäkiskoinen sille, vaan päinvastoin antoi sen kestäessä sille suurimman huomion koko lehdessä. Se mille nämä i.w.w-läisten santarmi-"telikeittien" väitteet perustuvat, on se, että Toveri ei lakkoa kannattaessaan asettunut tukemaan tinkimättömästi I. W. W:n kaikenlaista toimintaa, nimittäin sen päätehtävää: taistelua sosialistipuoluetta vastaan. Ja se näitä harmaaveljeskunnan ritareita sapettaa.

Viime kesäisen puutavaratyöläisten lakon aikana ei Toveri asettunut edes I. W. W:liittoa vastustamaan, vaikkakin se osotti joitakin sen sangen vakaviä puutteellisuuksia, ja varotti työläisiä sen salaperäisyyden suhteen, joka verhoaa sen toimintaa itsepintaisesti. Sen santarmiurkijoihin nähden me varotimme emmekä aikoneetkaan siitä kannastamme perääntyä, vaikkapa sitä vaadittiin omista riveistämmekin. Olihan aivan selvästi nähtävissä, että I.W.W:ssä täytyi olla olemassa työnteettäjien kätyreitä, eikä vain muutamia, mutta aivan johtoasemissa, ja sittemmin niitä lienee paljastunut riittävästi. Nekin jotka ovat innostuksessaan joutuneet uhreiksi, uskonevat, että eräitten "telikeittien" suhteen olisi pitänyt olla varovaisempi.

Me voimme edelleen seistä samalla kannalla kuin lakon aikanakin, ja osottaa että olimme oikeassa. Juuri siitä sakista, joka on kiukkuisimmin taistellut sosialistipuoluetta ja sen sanomalehtiä vastaan, nimittäin läntelläisistä suomalaisista "radikaaleista", on vastikään paljastunut varsinaisina työnteettäjien kätyreinä toimineita santarmeja, joten se raivo, joka Toveria vastaan kohdistettiin, on varsin hyvin käsitettävissä. Emme erehtyne sanoessamme, että sieltä mistä siitä joukosta kulloinkin kuuluu kiihkein möly Toveria vastaan, olisivat työnteettäjien santarmit lähimmin löydettävissä. Niiden toiminta alkaa olla jo niin harkitsematonta, että työläisten jotka nyt enää sen uhriksi joutuvat, täytyy olla kovin helposti narrattavia ja herkkäuskoisia.

Me olemme koettaneet aina selittää eroa I. W. W:n todellisen tarkotuksen ja sen toiminnan välillä, jota sen on pakko harjottaa, voidakseen ollenkaan saada kannatusta. Jos se suoraan toimisi työväenliikkeen hajottamiseksi, kuten sen päämäärä edellyttäisi, niin silloin se pian herättäisi työläiset näkemään todelliset tarkotuksensa.

Me tiedämme vallan hyvin, että I.W.W.-liitossa on paljon työläisiä, jotka eivät toimi siellä työväenliikkeen vahingoittamistarkotuksissa, mutta ikäväksemme olemme tehneet sen havainnon, että niiden vaikutusvalta on liitossa valitettavan vähäinen. Eikä muuten voi ollakaan. Sellainen epäkeskittynyt järjestö on mitä otollisin toimintapaikka työnteettäjien palkkaamille lurjuksille, jotka viidenkymmenen dollarin maksusta tekasevat syytöksiä ja johtavat ansaan työläisiä. Liiton toiminnan johto on salaista: sen jäsenistön vaikutus siihen on varsin vähäinen. Toimitaan ja toimitaan, mutta mistä toiminta kulloinkin saa alkunsa, siitä ei ole tietoa kenelläkään. Pannaan toimeen lakkoja ja "puhevapaustaisteluja", joissa uhrataan työläisiä, kuten Everettissäkin, mutta kun tulee kysymys siitä, kuka on vastuunalainen sellaisista retkistä, niin kaikki kieltävät vastuunalaisuutensa. Liitto tunnustaa toiminnan, mutta kieltää vastuunalaisuuden. Sellainen toiminta on mitä rappeuttavinta työväenliikkeelle. Siinä ei voi koskaan olla varma siitä, ettei ole työnteettäjien salapoliisien johdettavana. Se ajaa siihen, että jokainen pelkää toistaan ja joutuu toimimaan omin päinsä, jolloin yhteistoiminnasta ei tule mitään. Ainoastaan sellaisissa tapauksissa, joissa joukko joukkona päättää, voidaan joukkona toimiakin, muissa ei.

Jos I.W.W:liitolla ei olisi päämääränään työväenliikkeen hävittäminen, niin se ei taistelisi sosialistipuoluetta vastaan. Katsokaahan miten sosialistipuolue tässä suhteessa menettelee. Se ei ole ollenkaan yhtä mieltä I. W.W:liiton kanssa, mutta sen jäsenet eivät missään tähtää toimintaansa sen hävittämiseen. Puolue jättää liiton kokonaan rauhaan, vieläpä avustaa sitä rahallisestikin, luullen siten avustavansa työläisten taistelua — harhaluulo muuten. Puolue ei näe tässä liitossa työväenluokan ainoaa vihollista, kuten i.w.w-läiset pakkaavat näkemään sosialistipuolueessa, vaan käsittää, että kapitalistinen järjestelmä se vihollinen on, ja että se käyttää toisinaan herkkäuskoisia työläisiä I.W.W:liitossa taistelemaan työväestön aseman parantamista vastaan. Vaikkapa onkin tärkeää eräissä suhteissa riistää kapitalistiluokalta sen taisteluaseet, niin puolue ei ole ainakaan vielä katsonut tarpeelliseksi käydä taisteluun I.W.W:tä vastaan. Osaksi se johtuu mahdollisesti siitäkin, että I.W.W:n englanninkieliset jäsenet eivät olekaan niin rappeutuneita työväenliikkeen vihollisia, kuin sen suomalaiset, lukuunottamatta tietysti englanninkielisissäkin varsinaisia santarmeja, jotka johtavat sitä salaista toimintaa, joka liitossa on niin huomattava.

Sosialistipuolue käsittää, että työläisten järjestyminen on välttämätön niin taloudellisesti, kuin valtiollisestikin, vaikka se samalla käsittää, että taloudellisten järjestöjen toimintamahdollisuudet rajottuvat pelkästään välillisten parannusten aikaansaamiseksi. Se käsittää, että kumoustaisteluissa, tapahtukoopa ne rauhallisen kehityksen kautta, taikka aseellisissa taisteluissa, tulee esiintymään kohtia, joissa välittömän vaikutuksen aikaansaamiseksi tarvitaan kiinteä taloudellinen järjestö, joka määrätyissä suhteissa toimii siinä jarrutuslaitoksena, jonka avulla työväestön kumousliike panee yhteiskunnan pyörät seisomaan ja estää porvariston käyttämästä voimaansa työväestöä vastaan. Mutta vaikka se sen käsittäkin, ei se silti menetä tietoisuuttaan työväestön vallankumousliikkeen perustehtävistä, joiden täyttämisessä taloudelliset järjestöt, edellyttäen että ne käsittävät tehtävänsä kumousliikkeessä, voivat olla arvokkaana apuna.

Vaikka I.W.W:liitto luulisikin olevansa ainoa vallankumouksellinen järjestö, niin se menettelisi aivan samoin kuin sosialistipuolue nyt muihin järjestöihin nähden, ellei sen haluaisi etupäässä hävittää ne, kuten kapitalistiluokan edut vaativat.

VENÄJÄN VALLANKUMOUKSEN VUOSIJUHLAA VIETTÄMÄÄN!

Tulevan viikon ajalla tulee kuluneeksi vuosi siitä kun Venäjän köyhälistö yhtäkkiä nousi, kukisti itsevaltaisen pyöveitsaarin ja kohotti kansan edustajat vallan satulaan.

Arvattavasti tullaan tätä vuosijuhlaa viettämään laajoissa piireissä tämän maan venäläisten ja Venäjän alla eläneitten kansallisuuksien keskuudessa.

Meillä suomalaisillakin on syytä olla mukana näissä vuosijuhlissa. Vaikka emme vielä voikaan olla varmoja voitosta ja juhlia päättyneen taistelun voitonjuhlaa, niin meidän tulee kokoontua juhlimaan kumouksellisen innostuksen lietsomiseksi ja kannatuksen hankkimiseksi taisteleville tovereillemme Suomessa.

Venäjän vallankumous oli se mailmanhistoriallinen suurtapahtuma, joka ensimäisen kerran katkasi itsevaltiaan tyrannin hallitusmahdin, asettamatta sen tilalle toista saman luokan hallitusta. Vuosisataisen sorron ja painostuksen alaisena elänyt Venäjän köyhälistö kohosi valtaan oikein itsekään sitä aavistamatta.

Ja sen mukana kohosi valtaan myöskin Suomen taisteleva proletariaatti.

Jo ennen oli Suomen työväestö vallannut itselleen melkoisen sananvallan eduskunnassa, jopa enemmistönkin, mutta Venäjän feodaalivallan turvissa voi sikäläinen lahtariporvaristo pitää eduskunnan toimettomana, katkasten siltä toiminnan mahdollisuudet aina silloin kun sen valta näytti käyvän vaaralliseksi porvariston eduille.

Suomen porvaristo näki Venäjän vallankumouksessa pääsevän liikkeelle ne voimat, joita vastaan se ei voisi tapella muutoin kuin äskädessä. Ja se asettui vielä kerran puolustusrintamaan. Se vehkeili edelleen työväestön selänkaan, kouluttaen lahtareitaan Saksan armeijan mukana, valmiiksi kuletettavaksi Suomeen silloin kun Suomen työväestö katsoo ajan soveliaaksi ottaakseen ratkaisevan askeleen.

Kun eduskunnan porvarillinen enemmistö oli työväestön ulkopuolisen painostuksen vaikutuksesta pakotettu tekemään näennäisiä myönnytyksiä, suunnitteli porvaristo aseellista taistelua työväestön vaatimusten kukistamiseksi. Se ajatteli käyttää sattumalta saavuttamaansa valtiollista mahtiaan valtansa vakiinnuttamiseksi sotilasmahdin avulla, laskien että sen edessä työväestön on pakko alistua, tai antautua taisteluun porvaristolle edullisilla ehdoilla.

Ja siinä se ei laskenutkaan väärin. Suomen työväestö oli pakotettu taisteluun, joka on vieläkin käynnissä.

Mikä tulee olemaan sen pikainen tulos, emme tiedä vielä, Joskaan emme ole epätietoisia sen lopullisista tuloksista.

Mutta tähän taisteluun oli Suomen työväestö pakotettu porvariston valitsemalla ajalla, joten se on tavattoman vaikeata ja raskasta. Maassa vallitsee nälänhätä ja puute. Muidenkaan maiden köyhälistö ei voi nyt rientää hätään,sillä kaikkialla on itselläkin puutetta.

Tämän taistelun tukemiseksi on meidän velvollisuutemme hankkia avustusta. Olemme jo joillakin paikoilla saaneet tuntuvaa avustusta Suomen hätää kärsiville, mutta se ei vielä riitä. Enemmän tarvitaan.

Ja kun me nyt juhlimme tätä Venäjän vallankumouksen ensimäistä vuosijuhlaa, yhteiskunnallisen vallankumouksen aamunsarastuksen luodessa säteitään yli verisen Europan, jossa miljoonat työväenluokan jäsenet ovat kohdanneet kuoleman omien luokkatoveriensa aseissa, niin älkäämme unohtako niitä, joilta mailmansodan pyörteissä ovat riistetyt toimeentulon mahdollisuudet ja pakotetut nälkätaipaleelle. Miljoonat luokkamme jäsenet jokaisessa Europan maassa ovat menettäneet tukensa ja turvansa, kotinsa ja asuinpaikkansa, ja joutuneet harhailemaan sotapakolaisina, vailla vaatteita, elintarpeita ja suojaa.

Niistä eivät välitä vähääkään ne, jotka sodan verikoirat liikkeelle laskivat, joten työväestön velvollisuudeksi jää heistä huolehtiminen.

Pankaamme näissä juhlissamme toimeen keräyksiä, kootkaamme varoja, lähetettäväksi Suomen sosialistiselle puolueelle, jonka valvonnan alaisena sikäläinen taistelu tapahtuu, ja joka yksin voi valvoa, että siellä annetaan puutteessaoleville kaikki se apu, mikä mahdollisesti voidaan antaa.

Pankaamme toimeen näitä juhlia sunnuntaina tk. 17 p:nä, ja hankkikaamme niihin kunnollinen ohjelma. Lietsokaamme niissä tovereihin taisteluintoa ja voimaa ja antakaamme vakuutuksemme siitä, että olemme heidän takanaan. Paljoa emme me mahdollisesti sitenkään voi, mutta tehkäämme se minkä voimme.

MAILMANKATSOMUKSIA

HIENOJA LAHTAREITA.

Vastapainoksi niille pöyristyttäville jutuille, joita kerrotaan kavaltajien ainaisesta karkuunpääsystä raivostuneitten venäläisten sotamiesten siellä täällä toimeenpanemista, itsessään kylläkin moitittavista upseerimurhista, kerrottakoon, kuinka hienosti venäläisen yhteiskunnan paras kerma tällaisissa tapauksissa menettelee. Ettei meitä syytettäisi puolueellisuudesta, olemme tuon kuvauksen ottaneet eräästä Venäjällä vallankumousaikoina oleskelleen tunnetun bolshevikien haukkujan mrs. Rheta Childe Dorrin teoksesta — henkilön, jota "Lenin kauhistuttaa" ja joka "ei vähääkään luota Trotskiin".

Mrs. Dorr kertoo seikkaperäisesti munkki Rasputinin murhasta, tuon Venäjän hovin pahanhengen, joka riettaalla elämällään ja halpamaisella maankavalluksellaan oli välittömimpänä aiheena tsaarivallan kukistumiseen.

Kuultuaan Rasputinin koettavan taivuttaa tsaaria tekemään yksityisrauhan Saksan kanssa ja kiukuissaan tuon roikaleen vaikutusvallasta hänen tätiinsä — keisarinna Aleksandraan — ja sitä tietä tsaariin, oli nuori ruhtinas Jussupoff päättänyt surmata Rasputinin. Avustajikseen hän oli hankkinut muutamia nuoria ylimyksiä, joista yksi oli suuriruhtinas Dmitri. Aikomus oli myrkyttää munkki, ja siinä tarkotuksessa kutsuttiin hänet Jussupoffin palatsiin. Annamme mrs. Dorrin kertoa, mitä sitte tapahtui:

"Eräässä kellarikerroksen huoneessa, jota palatsin isäntä käytti yksinäisyyttä kaivatessaan, nuori ylimys istui vavisten; hiki valui joka huokosesta hänen katsellessaan tuon pirullisen munkin syövän ja juovan väkevintä myrkkyä, joka hänen ei vaikuttanut enempää kuin vesi. Vähää ennenkuin nuokin leivokset oli Rasputinin illallispöytään tuotu, oli niistä koetteeksi yksi annettu koiralle, ja se oli kuollut muutamassa sekunnissa. Rasputin söi niitä eikä ollut millänsäkään. Selittäköön tämän ken voi, mutta älköön ihmetelkö, että venäläiset vahvasti uskovat Rasputinin olleen jotakin enemmän kuin ihmisen.

"Keksien jonkun tekosyyn riensi ruhtinas Jussupoff yläkerrokseen, missä toiset olivat odottamassa — nuori suuriruhtinas Dmitri ja pari kolme muuta miestä — ja ilmotti heille tuon uskomattoman uutisen. Palatessaan oli hänellä revolveri taskussa. Hän jatkoi keskusteluaan munkin kanssa kaikenlaisista asioista. Rasputin vieraili nyt ensimäistä kertaa Jussupoffilla, eivätkä he ennen olleet erikoisemmin pakisseetkaan keskenään. Siinä jutellessa ruhtinas kehotti Rasputinia katsomaan erästä huoneen vastakkaisella seinällä olevaa pyhäinkuvaa. Ylhäisillä nämä pyhäinkuvat usein ovat harvinaisia taideteoksia kullasta tai hopeasta ja jalokivillä koristeltuja. Tämä pyhäinkuva, joka tuli olemaan viimeinen, minkä Rasputin elävin silmin näki, oli verrattoman arvokas muinaiskalleus. Hänen sitä katsoessaan, paukahti revolveri ja luoti tunkeutui hänen kylkeensä. Munkki lysähti lattiaan, ääntä päästämättä. Ruhtinas Jussupoff oli hänet ampunut.

"Ruhtinas ei ollut ennen tappanut ihmistä, joten on luonnollista, että hermojännityksen lauetessa häh heti pakeni huoneesta. Yläkertaan juostuaan hän tuskin sai kuiskatuksi, että kaikki oli ohi, heidän vannomansa teko suoritettu. Rasputin oli kuollut. Nyt oli vain saatava ruumis pois talosta, ja tuo tehtävä kävi sitäkin vaikeammaksi, koska eräs poliisimies, joka oli sattunut kulkemaan palatsin ohi juuri kun laukaus pamahti, soitti ovikelloa ja vaati tietääkseen, mitä talossa oli tapahtunut. Hänet saatiin jotenkuten tyydytettyä, ja yksi salaliittolaisista läksi moottorivaunua hakemaan.

"Ruhtinas Jussupoff meni takasin alakertaan, vartioimaan ruumista siihen asti, että vaunu saapuisi. Rasputinin ruumis makasi liikkumattomana lattialla tuon jalokivillä koristetun pyhäinkuvan kohdalla, mutta murhaajan sitä lähestyessä ruumis kavahtikin ylös, ja munkin pitkät, voimakkaat kädet tavottivat Jussupoffin kurkkua. Mielettömänä hämmästyksestä ja kauhusta, nuori mies riuhtasihe irti ja jätettyään olkapolettinsa munkin kynsiin, syöksyi yläkertaan huutaen: 'Se on hengissä vielä! Se on itse paholainen! Me emme saa sitä tapetuksi!'

"'Meidän täytyy se tappaa!' huudahtivat toverit, ja miehissä aiottiin lähteä alakertaan. Mutta kun he aukasivat oven, konttasi Rasputin polvillaan portaita ylös. Hänen kasvoillaan oli pirullinen ilme. He koettivat tappaa tuota heidän kimppuunsa yrittävää munkkia kaikilla aseilla mitä saivat käsiinsä: revolvereilla, miekoilla, tikareilla, kurikoilla, raskailla tuoleilla, vieläpä saappailaankin. He ampuivat ja peittosivat häntä, kunnes hän meni tiedottomaksi, mutta kuollut hän ei sittenkään. He sitoivat hänen kätensä ja jalkansa, ja ilmitulemisen vaarasta välittämätä, raahasivat tiedottoman ruumiin moottorivaunuun, ajoivat kauas Nevan jäälle ja pistivät hänet elävänä avannosta jään alle. Siellä Rasputin vasta kuoli.

"Tällä tavoin on ruhtinas Jussupoff tapauksen kertonut. Koko mailma tietää, kuinka tsaari ruumiin löydettyä antoi palsamoida sen ja kuinka Rasputinin hautaussaatossa kulki sekä tsaari että koko keisarillinen perhe. Keisarinna aikoi hänen haudallensa rakentaa komean hautakappelin, ehkäpä kirkon. Jos ei vallankumous olisi tullut väliin, olisi Rasputinin haudalle luultavasti rakennettu kullalla silattu ja taideteoksilla koristettu kirkko, joka aikojen kuluessa olisi muodostunut toivioretkeläisten pyhiinvaelluspaikaksi, missä taikauskoisille olisi toimeenpantu ihmetöitä. Mutta vallankumous ennistui, ja vallankumouksellisten ensimäisiä tehtäviä oli kaivaa Rasputinin ruumis haudasta ja antaa sille toisenlainen hautaus. Siitä hautauksesta kuulin useammanlaisia kertomuksia, kaikki hirveitä. Siistin ja samalla uskottavin on se, että ruumis poltettiin. Sillä ei oikeastaan ole väliä. Rasputin oli surmattava, ja hänet surmattiin."

- - -

ITÄPIIRIN TOIMINTAA.

Osastot, jäsenluku ja tilastot.

Piirijärjestöön kuuluu nykyisin 89 osastoa, ollen lisäys 8 osastoa.

Osastoissa on täysinmaksaneita jäseniä vuoden lopussa 5,560, ollen lisäys vuoden ajalla 580 jäsentä. Kolme kuukautta rästissä olevia 693 yli kolme kuukautta rästissä, jotka ovat osastojen jäsenkirjoissa mukana olevia 114, yhteissumma 6,307. Miehiä 3,086, naisia 2,414, niistä Yhdysvaltain kansalaisia 592, ensimäiset kansalaispaperit 449. Suomalaisia asustaa itäpiirissä, niillä paikkakunnilla, joilla on toiminnassa osastot 48,558.

Valistustyö: Luentoja pidetty 536, puheita 847, kuulijoita ollut 40,500. 34:ssa osastossa on puhujaseura joissa etupäässä on selosteltu Säkenissä julaistuja läksyjä "Oppikurssi sosialismissa". 20:ssä osastossa on toiminnassa ihanneliitto ja 21:ssä sunnuntaikoulu.

Puoluelehtiä levitä: Raivaajaa 6 800, Säkenlä 1,831, Työmiestä 395 Toveria 110, Toveritarta 1,116, Lapatossua 1,601, Pelto ja Koti 347. Piirimme lehtiä leviää puolueen jäsenille: Raivaajaa 4,020, Säkenlä 1,209. Kirjallisuutta myyty osastojen toimesta $6,225.34 arvosta. 61:llä osastolla on oma lainakirjasto, joissa on niitetten yhteisluku 5,760, rahallinen kirjastojen arvo $5,834.17.

28:lla osastolla on oma talo. Talojen arvo $325,941.99. Irtaimiston arvo $55,070.17. Vuoden yhteiset tulot osastoilla yhteensä $186,585.16, menot $169,076.06, jäännös $17,509.10.

Osastot omistavat osakkeita Suom. Sos. Kustannusyhtiöön $37,485, Työmies Kustannusyhtiöön $3,000, Toverin kustannusyhtiöön $365, muihin puoluelliikkeisiin $560, käteiset varat osastoilla $18,536.03. Osastojen omaisuudet yhteensä, kiinteimistöt, osakkeet, irtaimisto ja käteiset varat $447,738.59, velat $207,012.64, puhtaaksi omaisuudeksi jää $240,770.95.

Englanninkieliseen agitatsioniin uhrattu varoja viime vuoden ajalla $537.00, joka on käytetty lentolehtisten ostamiseen ja jakamiseen, sekä puhujain palkkaamiseen.

Jäsenistä kuuluu taloudellisiin järjestöihin 1,148.

- - -

VÄKEVINTÄ SUOMALAISTA IMPERIALISMIA

tällä mantereella edustava Varasvuori runoilee Pohjan Tähdessä seuraavaan malliin:

"Kun Pietaria kohden sotavaunut vyöryvät kahden puolen Suomenlahtea ja sotajoukot ajavat Venäjän pelokkaita raakalaisparvia edellään, silloin punottaa hohtavana kaikkien suomalaisten kansojen vapauden kultanen aamurusko. Kun venäläiset syöstään Pietarin soppeen ja heiltä temmataan pois tuo viimeinen tukipalkkansa suomalaisten kansojen aluella ja heidät karkotetaan pois 300 virstaa Pietarin takapuolelle, silloin Suomi on vapaa, silloin Inkeri on päässyt Venäjän orjuudesta, silloin on Viron vankka, uroollinen kansa murtanut venäläiset kahleensa, silloin Liivi voi kohottaa vapaana silmänsä uutta ihmiskunnan aamua kohden, ja silloin voivat Karjala ja Aunus yhtyä duteen, vapaaseen Suomen kansojen unioovaltioon, luomaan Kalevan suurivaltaa Suomen heimojen asumamaille.

"Ja me emme ole pieni, pelokas kansa. Suomen suvut yhtyneinä muodostavat kahdeksan miljoonan kansan Suomen vesien ympärille ja hallitsevat Vienan merestä Riigan lahteen, Äänisjärvestä, Ilmajärvestä aina Pohjanlahteen ja Pohjoiseen jäämereen asti.

"— — — Suomen leijona ei ole kuollut, vaan se nostaa vihasesti karjuen harjaansa ja kohottaa terävän miekkansa iskeäkseen idän sortajalle surma-iskun.

"Koston hetki on koittanut ja venäläiset pakenevat.

"Suostuuko Suomen leijona olemaan puolueeton, kun kaikkien sen poikien vapaus ja elämä on kysymyksessä, kun ratkaistaan Viron, Liivin, Inkerin, Karjalan ja Aunuksen kohtalon?

"Ei! — Se syöksee saalistaan kohden—Pietariin."

Älkäämme noille poloisille nauako! Tiedämmehän vanhastaan, että "jos kissasta tulis karhu, niin oispa se aika pöpö!"

- - -

ARVOSTELIJAN KOHTELIAISUUS.

Erään Lontoon teatterin etevin miesnäyttelijä tunsi muutamana päivänä pahoinvointia, ja hänen täytyi sentähden luovuttaa osansa tilapäisesti erään nuoremman näytteljätoverinsa esitettäväksi. Tämä, jolla oli hyvin suuret luulot itsestään, ilmotti heti sähkösanomalla kaikille Lontoon sanomalehtien teatterarvostelijoille, että hän tulee sinä iltana esiintymään tuossa osassa. Iltapäivällä tapasivat arvostelijat toisensa, kuten ainakin sanomalehtimiesklupissa. Siellä kysyi kaikista heistä pelätyin arvostelija James M. Barrie toisilta: "Onko teistä kukaan tänään saanut sähkösanomaa näyttelijä H:lta?" Kaikki sanoivat saaneensa. "Mitäs olette vastanneet?" kysyi Barrie. Luonnollisesti ei kukaan ollut vastannut mitään. Olikos sitte Barrie vastannut? — "Tietysti." — "Ja mitä?" — "Minä sähkötin: 'Kiitos varotuksesta!'"

MINKÄLAISIA MUUMIOITA

meidän santarmilehdet ja niiden lukijat ovat, nähdään siitäkin, että Duluthin santarmilehti on päättänyt painattaa täällä — Svebiliuksen vanhaa katkismusta sen "suuren kysynnän tähden, mikä sillä on ja kun sitä on melkein mahdoton saada nykyään synnyinmaastamme." Eikä ihmekään, sillä siitä on jo neljännesvuosisataa, kun Suomessa otettiin käytäntöön uusi, edes kielellisessä suhteessa hieman ajanmukaisempi katkismus. Mutta täällä eletään vielä vanhan Svebiliuksen aikaa. Lyhyen ajan kuluttua kehuu lehti olevansa tilaisuudessa "täyttämään ne sadat tilaukset, mitä nyt jo on odottamassa, ja myöskin sen tarpeen, mikä selvästi näkyy vallitsevan uskonnollisen väkemme joukossa tämän kirjan suhteen."

On se sitte pimeää joukkoa, jota ei voi muuta kuin säälä!

- - -

"Nimsanottujen sivistyneitten luokkien tietämättömyys on suunnattoman suuri." — Thomas Huxley.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa matkansa Washingtonin valtiossa maaliskuulla, puhuen:

Spokane	5p.
Northport	6—7"
Roslyn	9—10"
Cumberland	11—12"
Burnett	13—14"
Wilkeson	15—16"
Carbonado	17—18"
Suomela	19"
Tacoma	20"
Seattle	21"
Kirkland (Juanita)	22"
Seattle	23—24"
Franklin	29"
Black Diamond	30—31"
HUHTIKUULLA:	
Everett	1—2"
Pearson	3—4"
Poulsbo	5"
Issaquah	6—7"
New Castle	8—9"
Seattle	10—11"
Tacoma	12—13"
Grays Harbor, 14 päivästä alkaen 12 päivää, josta puhuja saa 4 vapaapäivää. Puhepäivät saavat sg-harboriliaset järjestää mielensä mukaan.	
Independence	26p.
Deep River (Puhuja tulee, jos osasto katsoo voivansa järjestää puhetilaisuuden.)	

S. s. osastot! Valmistakaa toveri Hautamäelle niin hyvä puhetilaisuus kuin mahdollista, ilmottamalla jo niin aikaseen, että kaikki voivat järjestää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää mutta kuin itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää iltamia, jos ei useimmaksi, niin yhdeksi illaksi, sillä toveri Hautamäen laista puhujaa ette ole aina tilaisuudessa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, etä meitä kynitään yhtenään, mutta meidän on kuitenkin edessä seisottava, jotka jo olemme aslasta kuusalla.

Toveranudella, Wash. Suom. Valtiokomitea.

Iltamatelot tulevat Länsipiirin agitatsionikassaan.